quibuſ iuramentiſ crediderunt animę
quiores eēnt; ſuſcepta ē. autem a pplō tuo
ſanitas quidem iuſtoꝝ.
Iniuſtoꝝ autem exterminatio. ſicut enī
leſiſti aduerſarioſ: ſic noſ puocanſ magni
ficaſti. Abſconſe enim ſacrificabant iuſti pu
eri bonoꝝ: & iuſticie legem in concordiam
diſpoſuerunt. Similiter bona & mala
recepturoſ iuſtoſ patri omnium iam decantanteſ
laudeſ; reſonabat autem inconueniens
inimicoꝝ uox: & flebiliſ audiebatur plan
ctuſ ploratoꝝ infantium: ſimili autem
pena ſeruuſ cum domino afflictuſ. &
populariſ homo regi ſimilia paſſuſ. ſimi
liter ergo omneſ uno nomine mortiſ mor
tuoſ habebant innumerabileſ: nec enī
ad ſepeliendum uiui ſufficiebant. qm̄
uno momento que erat preclarior nati
o illoꝝ exterminata ē. De omnib; enim
non credenteſ propter beneficia: tunc cū
primum fuit exterminium primogenitoꝝ ſpo
ſponderunt ppl̄m dei ſe eē. Cum enī quı
etum ſilentium contineret omnia. et
nox in ſuo curſu medium iter haberet:
omnipotens ſermo tuuſ domine exiliens
de celo a regalibuſ ſedibuſ. duruſ debel
lator in mediam exterminii terrā proſi
liuit: gladiuſ acutuſ inſimulatum im
perium tuum portanſ. & ſtanſ repleuit
omnia morte: & uſq; ad celum attinge
bat ſtanſ in terram. Tunc continuo uiſ
ſomnioꝝ maloꝝ turbauerat illoſ. & ti
moreſ ſuꝑuenerunt inſperati: & aliuſ
alibi proiectuſ ſemiuiuuſ: Propter quam
moriebatur cauſam demonſtrabat mortiſ.
Viſioneſ enim que illoſ turbauerunt.
hec pponebant: ne inſcii quare mala pa
tiebantur perirent. Tetigit autem tunc
& iuſtoſ temptatio mortiſ: & cōmotio in
[illegible] facta ē. [illegible]

diu pmanſit ira tua.
Properanſ enim homo ſine querela de
precari pro populiſ proferenſ ſerui
tutiſ ſue ſcutū in orationem: & per in
cenſum deprecationem allegans. reſti
tit ire. et finem impoſuit neceſſitati:
oſtendenſ quoniam tuuſ eſt famuluſ.
Vicit autem turbas. non in uirtute cor
poris: nec in armatura potentie ſed uerbo
illum qui ſe uexabat ſubiecit: iuramenta
parentum & teſtamentū cōmemorans.
Cum enim iam aceruatim cecidiſſent
ſuper alterutrum mortui. interſte
tit & amputauit impetum: & diuiſit
illam que ad uiuoſ ducebat uiam. In
ueſte enim poderis quam habebat to
tuſ erat orbiſ terrarum. & parentum
magnalia in quattuor ordinibuſ lapi
dum erant ſculpta. & magnificentia
tua in diademate capitiſ illiuſ erat ſcrip
ta. His autem ceſſit qui exterminabat:
& hec extimuit; erat enī ſola temptatio
ire ſufficienſ. Impiiſ autem uſq; in nouiſ
ſimum ſine miſericordia ira ſuper uenit. Pre .XIX.
ſciebat enim et futura illoꝝ: quoniam
cum ipſi pmiſiſſent ut ſeducerent & cū
magna ſollicitudine premiſiſſent illoſ:
conſequebantur illoſ penitentie actuſ. Ad
huc enim inter manuſ habenteſ luctū.
& deplorantes ad monumenta mortuoꝝ.
aliam ſibi aſſumpſerunt cogitationem
inſcientie: & quoſ rogantes proiecerant:
hoſ tanquam fugitiuoſ pſequebantur.
Ducebat enim illoſ ad hunc finem dig
na neceſſitaſ. & hoꝝ que acciderant
cōmemorationem amittebant: ut que
deerant tormentiſ repleret punitio.
& popl's quidem tuuſ mirabiliter tran
ſiret: illi autē nouam mortem inueni
[illegible] ſ enim creatura. ad ſuum

License: public_domain – Leuven, Archief van de Abdij van Park, VIIIB20/7, VIIIB20/8, VIIIB20/9, VIIIB20/10, VIIIB20/11, VIIIB20/12, VIIIB20/13, VIIIB20/14, VIIIB20/15, VIIIB20/92, VIIIB20/94, VIIIB20/97, VIIIB20/98, VIIIB20/104, VIIIB20/115, VIIIB20/116, VIIIB20/117, VIIIB20/164, VIIIB20/183, VIIIB20/9, fol. [2]r – Bible (https://fragmentarium.ms/view/page/F-bcyo/9157/68068)